

החודש הזה לכם ראש חדשים וגוי'

ביאור בדרך אפשר

עבורה בזוריית התורה ומוצאות מתחם אמונה שווה רצין
הקדוש ברוך הוא.
אם נמנם, אף-על-פי שעקר האמיקה גילוי האלוקות בעולם עלי-די
מעשה המזוהה תקופה לעתיד-לבא, בימות המשיח, כאשר העולם לא
יהי העלם והסתור על האור האלקי,
מל-מקום יש הארץ מסויימת
זהה האור שיאיר לעתיד לבוא בכל
שלשת הרגלים, חג הפסח, חג
השבועות וחג הסוכות, שנקראים
בנוסח התפילה והקידוש מועדים
לשמחה³⁵, והרי ענן
לשמחה הוא ענן הגלוי
כגיגוד לעצמות שנורות מהתחומות
והתגלמות של כוחות הנפש), ובמו³⁶
שרואים שפראש האדם הוא
בשמחה, או זגלה את
האוצרות - התכוונות
הפנימיות שבנפשו שכורך כל
חן געלנות כמו אוצרות שכורך כל
דם גונדים ונעלמים, והינו לבי³⁷
שהשמחה מעמס מהותה פוזצת
את הגברים וההנבלות³⁶
מהאדם נתון במצב גוף, וככל
מתגלה בכל עניינו בו, וככל
כוחות הנפש שלו אשר לו לוי³⁸
לשמחה היו באופן נסתר.
וזהו בקשר והשיכחה הנימית
דענין המועדים לזמן בשול
הקבואה, בכרומו במא
שכחות בפסק הנזכר הרומד לששת
סדרי המשנה "אמונת" (זה סדר
זרעים) ומילה זו נסכה למליה
"עתיך" (זה סדר מועד),
שהיא ענן אחד (בנגבר
לעיל), כי בזמני המועדים
ענינו של סדר מועד' במשנה יש
הארה מהאמיקה התגלות האור
האלקי דלעתיד-לבא (בשול
הקבואה, עניינו של סדר זרעים)
שגעשית על-ידי קרי הזרעה
הארה מהאמיקה קיום התורה ומצות.
המקיים את המצוות עושה את שלו (ער טוט זיך זיננס
הייה הגילוי לעתיד לבוא.

ביאור בדרך אפשר

וכמו שנטיבא לרעל³⁰ בדברי הובני בהתוודותם ביום השבת, י"ב
נין תשכ"ו, שהאמקה צדק' מבאר בארכבה בהגהותיו
לדבור-המתהיל למאמר (ב תורה או רובנו חזקן, פרשת שמota
הפוכה בפסוק "habaim yisresh yekab"³¹, שענין הזרעה
(ישרש גו') קאי מכון על
כלות זמן העבורה שבין
ישראל עובדים את ד' בקיום המצוות, מברא בארכבה בהגהותיו לדבור-המתהיל
ובפרט על מעשינו ועבורתנו³² של בני ישראל במשך זמן³³ קרי הזרעה
של בני ישראל ישרש יעקב³⁴, שענין העבורה,
הgalot אשר פועלות והשפעת
הgalot לא ניכרת בגלי, כשם
ובפרט על מעשינו ועבורתנו במשך זמן הגלות,
שכאשר ורעים את הגרען בארץ, ואלו האמיקה ("ציץ ופרח" גו') תקופה לעתיד-
לבא, שאז יקונים היעוד ונגלה בכבוד הני' וגוז'.
האמיקה ("ציץ ופרח" גו') וזהו "אמונת" זה סדר זרעים, בראיתא
גילו האלוקות בעולם שנפל על ידי בירושלמי³³ "שמאמין בחיה העולים וזורע",
קיים המצוות תקופה לעתיד-
לבא, בימות המשיח, שאז יקונים
היעוד ונגלה בכבוד הני'³⁴ (ובנגבר לעיל שהאמיקה תקופה לעתיד-
וגוז'³² וראו כל בשויחי כי פי לבא), אף-על-פי-כן הוא עושה את שלו (ער
ה' דבר), היינו שהאלוקות שירודת טוט זיך זיננס), שמאמין בחיה העולים וזורע,
ונשכת לעולם עלי-ידי קיום המצוות, שעובד עבorth תקופה לעתיד-
כמובא בירושלמי³³ וזהו הטעון שהאדם מתהיל עתיד-
"שמאמין הירושי הנוטש ועיסים
בדומה בחיה העולים הקירוש-
הכמוני ול' "אמונת" זה
סדר זרעים, בראיתא
כמובא בירושלמי³³ והוא בשים
באדמה בחיה העולים זורע",
ברוך הוא שחי לעולם זורע',
שהשמחה פורצת את הגברים וההנבלות³⁶, שכן
לפי פשוטו, הכוונה שהאדם מתהיל
וחורש וורע מתח אמונה שהקרוש-
ברוך הוא יצימה את היבול, ולפי
באופן נסתר. וזהו הקשר והשיכחה דענין
המוגלה בכל עניינו כי, אשר ליל השמחה קי-
ונימיות הדורות בינו, שא-
ושהמקרים את המצוות יידע
ששבר מצוחה בהאי עלמא
בזמן המועדים יesh מהאמיקה דלעתיד-
בעולם על ידי מעשה המצוות
תקופה לעתיד-יבן הוא
המשיח), אף-על-פי-כן הוא
המקיים את המצוות עושה את שלו (ער טוט זיך זיננס
שבעבורת קיום התורה ומצות בזמן הגלות, העבורה שכחוצה ממנה
את החלוי בו), שמאמין בחיה העולים וזורע, שעובד

(30) שיחת ש' צו, י"ב ניסן ס"ט (תורת מנחם - התוועדוות המ"ו ע' 251). (31) ראה אה"ת שמות ע' עז ואילך. ח"ז ע' בתקلب ואילך. ח"ח ע' בחתנד ואילך. (32) ישעי מ, ה. (33) הובא בתוד"ה אמונה - שבת שם. (34) קידושין לט, ב. (35) נוסחה תפלה העמידה וקידוש לוי"ט. (36) נתבאר בסה"מ תרנ"ז ע' רכג ואילך.